

Bødkermester, hvis Liv er ensbetydende med, at vi beholder Vagervæsenets Reparationer, og hvis Død vil bevirke, at disse Reparationer flyttes til København. Jeg kunde godt tænke mig, at man kunde finde en mere praktisk, maaske ogsaa en mere økonomisk Ordning med Hensyn til Vagervæsenets Reparationer end den, der eksisterer i Øjeblikket. Men jeg vilde meget beklage, om denne Mands dødelige Afgang skulde bevirke, at denne Virksomhed flyttedes fra Svendborg til København.

Den højtærede Minister maa jeg bringe en Tak for det Svar, han gav paa min Forespørgsel om Statens Stilling til Overtagelsen af de sydfynske Baner. Den højtærede Minister bemærkede ganske vist, at der ogsaa er Fordele forbundet med, at disse Baner er private, ligesom det ogsaa er fremhævet af det ærede Medlem fra Gudme (Jensen [Broby]). Men den eneste Fordel, der i saa Henseende kan nævnes, er en speciel Krigsfordel, idet disse Baner under Krigen har været i Stand til at levere de fornødne Jernbanevogne til Landbruget, saa man ikke der havde den samme Mangel paa Foderstoffer som i de andre Egne af Landet, fordi Statsbanerne ikke havde tilstrækkeligt Vognmateriel. Men det gælder jo kun saa længe, der er abnorme Forhold. Naar vi atter kommer ind i normale Forhold, vil Staten ogsaa kunne levere de fornødne Vogne. Ministeren bemærkede, at Selskaberne ikke var tilbøjelige til at indlade sig paa Forhandlinger, og de Forhandlinger, man havde søgt fra Statens Side, er hidtil forblevet resultatløse. Det er meget troligt, at det er saaledes; men en saa almenlyttig Foranstaltning som disse Baners Overtagelse af Staten bør ikke være afhængig af, hvorledes private Selskabers Bestyrelser stiller sig. Det glæder mig, at det af de faldne Udtalelser fremgik, at naar Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Sydfyn og Sønderjylland bliver levende og kommer til Udførelse, vil ogsaa dette Spørgsmaal trænge sig frem, saaledes at nye Forhandlinger maa optages. Det er ganske givet — jeg gaar ud fra, at man maa opfatte den højtærede Ministers Udtalelser saaledes —, at naar det Tidspunkt kommer, da en Dampskibsforbindelse mellem Sønderjylland og Sydfyn er en Kendsgerning, kommer ogsaa Spørgsmaalet om de sydfynske Baners Overgang til Staten frem, og da maa det løses.

Med Hensyn til Forbindelsen mellem Sønderjylland og Sydfyn udtalte den højtærede Minister, at et Selskab i Flensborg for Øjeblikket trafikerede Flensborg, Søn-

derborg, Faaborg og Svendborg. Det sidste er dog ikke rigtigt; den paagældende Dampskibslinie føres ikke igennem til Svendborg, men stopper i Faaborg, og Svendborg har saaledes ikke nogen direkte Dampskibsforbindelse med Sønderjylland i Øjeblikket. Den højtærede Minister udtalte ogsaa som sin Mering, at en Dampskibsrute Svendborg—Sønderborg ikke kunde faa nogen væsentlig Betydning. Jeg har tidligere paapeget, i hvor høj Grad en saadan Rute vilde have Betydning for det almindelige Samkvem, hvilken direkte Forbindelse man ved den kunde komme i med andre Dele af vort Land, og at man kunde være lige saa tidlig i København eller andre Steder i Landet, som hvis man tog over Land. Jeg maa gaa ud fra, at det er af meget væsentlig Betydning, om en Dampskibslinie føres igennem fra Sønderborg til Svendborg. Det lod ikke til paa Ministerens Udtalelse, at en saadan Dampskibsforbindelse kunde vente nogen Statssubvention — det er formodentlig ogsaa derfor, der hidtil ikke er indløbet noget Svar paa det Andragende om Subvention, som for lang Tid siden er indsendt til det høie Ministerium fra det sydfynske Dampskibsselskab. Jeg tillod mig at forespørge, om det var rigtigt, at et udenlandsk Dampskibsselskab kunde vente at faa Subvention fra den danske Stat til en Dampskibsforbindelse mellem to danske Havne, naar der var et andet dansk Dampskibsselskab, som tilbød at anskaffe den fornødne Tonnage til at holde Forbindelsen i Gang mellem Sønderborg og en anden fynsk Havn end den, Ministeren var stømt paa. Paa det Spørgsmaal har Ministeren svaret, at Ministeriet ikke stod i Forbindelse med noget udenlandsk Dampskibsselskab, men at man stod i Forbindelse med en lokal Kommission, en Kommission, der havde Medlemmer baade i Faaborg og Sønderborg, og at denne Kommission ogsaa forhandlede med et Selskab i Flensborg om en Dampskibsforbindelse. Jeg vil dertil sige, at hvis Flensborg ikke skulde blive en dansk By i Fremtiden, men blive ved at høre til det tyske Rige, og man saa gennem en lokal Kommission startede en Forbindelse mellem Sønderborg og en fynsk By ved Hjælp af et Dampskibsselskab i Flensborg, saa var der jo faktisk Tale om en maskeret Statssubvention til et tysk Selskab, og jeg vil gaa ud fra, at en saadan Forbindelse mellem den danske Stat og det udenlandske Dampskibsselskab ikke vilde blive vel opfattet i store Kredse i vort Land. Ikke alene